

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. София, 03.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 12.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Велина Димитрова, като разгледа дело номер **1851** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

8

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от [фирма] срещу Заповед № РД-09-06-55/09.02.2012 г. на кмета на Столична община, с която е отменена заповед № РД-09-06-35/15.03.2011 г. на кмета на Столичната община и е постановено вписването на промяната на определени обстоятелства в регистъра за категоризираните обекти към ОП „Туристическо обслужване”.

В жалбата се поддържа, че актът е постановен в противоречие с материалноправни норми - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Иска се отмяната на заповедта. Претендират се разноси.

Ответникът – кметът на Столичната община изразява становище за неоснователност на жалбата, административният акт е законосъобразен, издаден в съответствие с материалния закон, при спазване на административно производствените правила за издаването му и в съответствие с целта на закона. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК,

приема за установени следните обстоятелства по делото.

На 01.03.2011 г. [фирма] е подал заявление до кмета на Столичната община за настъпила промяна в обстоятелствата по отношение на бар-клуб «П.», находящ се в [населено място], [улица], като същото е било регистрирано с вх. № 7683/01.03.2011 г. На 09.03.2011 г. е било проведено заседание на общинската експертна комисия по категоризация като резултатите от заседанието са били обективирани в протокол № СО-ТО-345/09.03.2011 г. С посоченото протоколно решение е предложено на кмета на Столичната община да бъде извършена промяна в обстоятелствата по отношение на бар-клуб «П.», находящ се в [населено място], [улица] посочен собственик [фирма], посочен наемател [фирма] и посочена дата на подаване на заявлението 01.03.2011 г. Въз основа на посоченото протоколно решение кметът на Столичната община на 15.03.2011 г. е издал удостоверение № 7683 за категория две звезди за посочения обект с посочения собственик и с посочено лице извършващо дейност в обекта [фирма]. На основание на посоченото протоколно решение кметът на Столичната община е издал заповед № РД-09-06-35/15.03.2011 г., с която е категоризирал 36 броя туристически обекти. След анализ на съдържанието на посочената заповед следва несъмнения извод, че съгласно същата се категоризират 36 броя туристически обекти, като в съдържанието на същата не се включва поизнасяне на административния орган – кмета на Столична община относно промяна в обстоятелствата по отношение на вече категоризирани обекти, включително и по отношение на [фирма]. С протоколно решение № СО-ТО-379/18.01.2012 г. на общинската експертна комисия по категоризация в Столичната община, т. VIII от същото, дописано ръкописно, е предложено на кмета на Столичната община на основание чл. 99, т. 2 от АПК да отмени заповед № РД-09-06-35/15.03.2011 г. за вписване на промяна в обстоятелствата, издадена на основание чл. 52, ал. 1 от Закона за туризма по заявление № 7683/01.03.2011 г., подадено от [фирма]. Кметът на Столична община се е съобразил с така направеното предложение като е издал обжалваната в производството пред настоящата инстанция заповед № РД-09-06-55/09.02.2012 г. С посочената заповед е отменена заповед № РД-09-06-35/15.03.2011 г., с която административният орган е приел, че се е произнесъл относно промяна в обстоятелствата по отношение на туристически обект, находящ се в [населено място], [улица], като е постановил промяната да се отрази в регистъра на категоризираните обекти към ОП «Туристическо обслужване». Като мотиви за издаването на заповедта административният орган е посочил протоколното решение на общинската експертна комисия по категоризация на туристически обекти, както и писмо № 7023-АД-22/18.01.2012 г. на дирекция «Приходи от администриране на местни данъци и такси» в Столичната община. В тази връзка е приел, че към момента на издаване на заповед № РД-09-06-35/15.03.2011 г., не са били налице изискванията на чл. 52, ал. 1 от Закона за туризма за промяна в обстоятелствата по отношение на посочения обект по подаденото заявление от [фирма].

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима. Разгледана по същество е основателна.

От събраните по делото доказателства, както се посочи и при установяването на фактите по настоящото съдебно производство се установява, че на 01.03.2011 г.

[фирма] е подал заявление до кмета на Столичната община за настъпила промяна в обстоятелствата по отношение на бар-клуб «П.», находящ се в [населено място], [улица], като същото е било регистрирано с вх. № 7683/01.03.2011 г. На 09.03.2011 г. е било проведено заседание на общинската експертна комисия по категоризация като резултатите от заседанието са били обективирани в протокол № СО-ТО-345/09.03.2011 г. С посоченото протоколно решение е предложено на кмета на Столичната община да бъде извършена промяна в обстоятелствата по отношение на бар-клуб «П.», находящ се в [населено място], [улица] посочен собственник [фирма], посочен наемател [фирма] и посочена дата на подаване на заявлението 01.03.2011 г. Въз основа на посоченото протоколно решение кметът на Столична община на 15.03.2011 г. е издал удостоверение № 7683 за категория две звезди за посочения обект с посочения собственник и с посочено лице извършващо дейност в обекта [фирма]. По делото от страна на ответника не са представени доказателства, от които може да се направи извод каква промяна на обстоятелствата е била поискана от търговското дружество, но предвид представеното удостоверение от 2008 г., в което е посочено за лице, извършващо дейност в обекта друго търговско дружество, различно от жалбоподателя в производството пред настоящата инстанция, то следва извода, че искането за промяна на обстоятелствата е било направено или поради промяната на собствеността върху категоризирания обект или пък поради промяна на наемателя на туристическия обект. Предвид обстоятелството, че заявлението за промяна в обстоятелствата е било подадено от [фирма] и предвид обстоятелството на сключен договор за наем между [фирма] (в качеството му на наемодател) и [фирма] в качеството му на наемател следва извода, че заявлението е било подадено по реда на чл. 56, ал. 2 от Закона за туризма, съгласно който при промяна на наемателя на категоризиран обект, наемателят подава заявление до категоризирания орган за отразяване на променените обстоятелства в Националния туристически регистър. В регистъра на категоризирания от кмета на Столичната община туристически обект, който е публичен и достъпен на официалната интернет страница на ОП „Туристическо обслужване“ обектът бар-клуб „П.“ е посочен под № 3676 с наемател [фирма]. Предвид обстоятелството на вписването в регистъра на туристическите обекти и на издаденото удостоверение № 7683 от 15.03.2011 г. следва извода, че по подаденото заявление за промяна в обстоятелствата от [фирма] е било налице произнасяне от кмета на Столична община, обективирано в издаденото удостоверение и с вписването в регистъра на туристическите обекти на територията на Столичната община. Това е вписване в регистър, част от Националния туристически регистър, съдържащ определена информация по чл. 61 от Закона за туризма. В тази връзка следва да се направи преценката с оглед на вида на производството по вписване в регистъра дали това вписване или пък съответните промени във вписани вече обстоятелства засягат правата на лицата, в процесния случай дали са засегнати правата на търговското дружество-жалбоподател. Това обстоятелство е от значение за настоящия спор, доколкото изясняването на същото ще определи и допустимостта на подадената жалба. След анализ на приложимите правни разпоредби следва извода за допустимост на подадената жалба и за основателност на същата по следните съображения:

С обжалваната заповед се отменя заповед № РД-09-06-35/15.03.2011 г. на кмета на Столична община. Съобразно мотивите на обжалваната заповед със заповедта от 15.03.2011 г. кметът на Столична община е вписал промени в обстоятелствата на

основание чл. 52, ал. 1 от Закона за туризма по заявление № 7683/01.03.2011 г., подадено от управителя на [фирма]. След анализ, обаче на съдържанието на посочената заповед от 15.03.2011 г. на кмета на Столична община следва несъмнения извод, че съгласно същата се категоризират 36 броя туристически обекти, като в съдържанието на същата не се включва произнасяне на административния орган – кмета на Столична община относно промяна в обстоятелствата по отношение на вече категоризирани обекти, включително и по отношение на [фирма]. Действително, предложението за подобно вписване на промяна на обстоятелствата се съдържа в протоколното решение от проведено заседание на общинската експертна комисия по категоризация, като резултатите от заседанието са били обективирани в протокол № СО-ТО-345/09.03.2011 г. С посоченото протоколно решение е предложено на кмета на Столичната община да бъде извършена промяна в обстоятелствата по отношение на бар-клуб «П.», находящ се в [населено място], [улица] посочен собственик [фирма], посочен наемател [фирма] и посочена дата на подаване на заявлението 01.03.2011 г. В заповед № РД-09-06-35/15.03.2011 г., която е отменена с обжалваната заповед, обаче не се съдържа произнасяне в тази насока, с тази заповед кметът на Стоичната община не е произнесъл във връзка с промяната на обстоятелства по заявление, подадено от [фирма]. Предвид това обстоятелство отмяната на тази заповед по никакъв начин не би следвало да засяга правата и законните интереси на това търговско дружество. Отмяната на тази заповед би засегнала права и законните интереси на 36-те търговски дружества, по отношение на които същата се отнася, но не и по отношение на [фирма]. С оглед на това обстоятелство жалбата би следвало да се определи като недопустима на основание чл. 159, т. 4 от АПК – оспорваният няма интерес от оспорването. Съгласно чл. 146, ал. 1 от АПК право да оспорват административния акт имат гражданите и организациите, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения. С обжалваната заповед се отменя заповед № РД-09-06-35/15.03.2011 г. на кмета на Столична община, с която той се е произнесъл по подадени от заявления от търговски дружества, сред които търговски дружества не е [фирма]. Независимо, обаче, че с обжалваната заповед се отменя заповед на кмета на Столична община, която не засяга правата и законните интереси на търговското дружество, то в обжалваната заповед се съдържат мотиви, че не са били налице изискванията на чл. 52, ал. 1 от Закона за туризма по отношение на [фирма] предвид обстоятелството, че собственик на обекта е друго лице, а не посоченото в издаденото удостоверение на категоризация от 15.03.2011 г. от кмета на Столична община, а именно [фирма]. Именно в тази връзка и с обжалваната заповед е постановено промяната да се отрази в регистъра на категоризираните обекти към ОП „Туристическо обслужване”. Следователно, с посочената заповед освен, че е отменена заповед № РД-09-06-35/15.03.2011 г. на кмета на Столична община, с която административният орган е приел, че се е произнесъл относно промяна в обстоятелствата по отношение на туристически обект, находящ се в [населено място], [улица], административният орган е постановил промяната да се отрази в регистъра на категоризираните обекти към ОП «Туристическо обслужване», като с това е приел, че по отношение на [фирма] не са били изпълнени изискванията на чл. 52 от Закона за туризма, като е постановил също така промяната да се отрази в регистъра на категоризираните обекти към ОП «Туристическо обслужване». Националният туристически регистър, част от който са и регистрите, които се водят от кметовете на общините (чл. 60, ал. 2 от Закона за туризма) е част от

единната система за туристическа информация. Съгласно чл. 57 от Закона за туризма министърът на икономиката, енергетиката и туризма и председателят на Националния статистически институт разработват единна система за туристическа информация, която включва Националния туристически регистър и статистическите данни за туризма в съответствие с изискванията на статистическата служба на Европейския съюз - ЕВРОСТАТ, и на Световната организация по туризъм. Съгласно чл. 60, ал. 1 от Закона за туризма кметовете на общините се задължават да водят регистър по реда на наредбата по чл. 63 на всички категоризирани от тях на територията на общината туристически обекти и да предоставят информация относно вписванията по този регистър в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма в 30-дневен срок от датата на заповедта за определената категория на туристическия обект, като съгласно ал. 2 регистрите по ал. 1 (тези, които следва да се водят от кметовете на общините) са неразделна част от Националния туристически регистър. Съгласно чл. 61, ал. 1, т. 2, б. „и” от Закона за туризма в регистъра се вписват и наименование, седалище и адрес на управление, единен идентификационен код, данъчен или регистрационен код или друга идентификация, използвана в съответната държава членка на лицето, извършващо хотелиерство или ресторантьорство в обекта, телефон, факс, електронна поща. Анализът на тези разпоредби и на разпоредбите на приложимите разпоредби на Наредбата за категоризиране на средствата за подслон, местата за настаняване и заведенията за хранене и развлечения обуславя правния интерес на търговското дружество да обжалва заповедта. Съгласно чл. 50, ал. 1 от Закона за туризма на категоризиране по този закон подлежат туристическите обекти по чл. 3, ал. 3, т. 1, 2, 3, 5, 6 и [10](#) независимо от формата на собственост и начина на стопанисване. За разлика от туроператорската и туристическата агентска дейност, които могат да се извършват само от регистрирани по реда на Закона за туризма лица, вписани в регистъра (условие за вписването в регистъра е те да отговарят на определени, посочени в закона изисквания), то по отношение на хотелиерството и ресторантьорството Законът за туризма е възприел принципа, че хотелиерство или ресторантьорство се извършва от лице, което е търговец по смисъла на [Търговския закон](#) или е юридическо лице, което има право по силата на друг закон да извършва стопанска дейност, включително по законодателството на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство и не е в производство по ликвидация или несъстоятелност, т.е. за извършването на посочената дейност не е необходимо преди това да се е развило специално регистърно производство. Принципът е, обаче, че хотелиерство или ресторантьорство може да се извършва само в категоризирани туристически обекти. Категоризирането на туристическите обекти, с оглед на вида на процесния обект е регламентирано в чл. 50 от Закона за туризма, като съгласно чл. 50, ал. 3 от Закона за туризма лицето, което извършва или ще извършва хотелиерство или ресторантьорство, или упълномощено от него лице подава заявление за категоризиране или за промяна на категорията на туристически обект по чл. [3](#), ал. 3, т. 1, 2 и 3, към което прилага посочените в текста документи. В тази връзка и съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредбата за категоризиране на средствата за подслон, местата за настаняване и заведенията за хранене и развлечения именно лицето, което ще извършва или извършва хотелиерство или ресторантьорство или упълномощено от него лице подава заявление за категоризиране или за

промяна на категорията на туристическия обект до съответния категоризиращ орган, като в процесния случай това е кмета на общината. Към заявлението се прилагат и определени документи, посочени в чл. 6, ал. 2, сред които и копие от договора за наем или от друг договор, от който е видно, че са налице условия лицето да извършва съответната туристическа дейност в обекта (чл. 6, ал. 2, т. 7 от наредбата). Съгласно чл. 18 от наредбата на категоризираните туристически обекти се издава категорийна символика, която включва удостоверение и табела. В удостоверението съгласно чл. 18, ал. 3, т. 7 от наредбата се вписва и лицето, извършващо дейност в обекта, като съгласно чл. 18, ал. 6 удостоверението се поставя на видно място в обекта. Съгласно чл. 24, ал. 1 от наредбата категоризираните туристически обекти и лицата, извършващи хотелиерство и ресторантьорство в тях се вписват в националния туристически регистър по чл. 58 от Закона за туризма (неразделна част от този регистър са и регистрите, които следва да водят кметовете на общините за категоризираните туристически обекти). Анализът на посочените разпоредби обуславя безусловно прения интерес на дружеството-жалбоподател от оспорването на обжалваната заповед, доколкото и със същата е прието, че по отношение на заявлението, подадено от [фирма] с вх. № 7683/01.03.2011 г. не са налице изискванията на чл. 52 от Закона за туризма и е постановено промяната да се отрази в регистъра на категоризираните обекти към ОП „Туристическо обслужване”. Изводите на административния орган са направени в противоречие с материалния закон. Посочената от административния орган като приложима разпоредба на чл. 52 от Закона за туризма е обща и определя единствено компетентния орган за категоризиране на средствата за подслон, семейните хотели, пансионите, къщите и самостоятелните стаи, както и прилежащите към тях заведения за хранене и развлечения - категория "една звезда", "две звезди" и "три звезди, другите места за настаняване - категория "една звезда", "две звезди", и прилежащите към тях заведения за хранене и развлечения, самостоятелните заведения за хранене и развлечения - категория "една звезда" и "две звезди. Посочената разпоредба не определя нито основания за промяна на категорията, нито основания за прекратяване на категорията, нито пък представлява основание за вписване или пък заличаване на категоризираните туристически обекти и на лицата, упражняващи дейност хотелиерство и ресторантьорство в тях в националния туристически регистър. Действително, съобразно чл. 24, ал. 2 от наредбата за категоризиране на средствата за подслон, местата за настаняване и заведенията за хранене и развлечения вписваният в регистъра се правят от министъра на икономиката, енергетиката и туризма (в процесния случай при съответно приложение на наредбата това ще бъде кмета на общината) служебно или след постъпило заявление за отразяване на промени във вписаните обстоятелства. Но дори и за извършването на служебно вписване, то следва да бъде направено при наличието на съответното основание за това. Един такъв случай би бил например при прекратяване на категорията на туристическия обект. Анализът

имено на посочената разпоредба на чл. 24, ал. 2 прави несъмнен извода, че при наличието на промени във вече вписани в регистъра обстоятелства, какъвто е и процесния случай, това отразяване в регистъра не може да бъде направено служебно, а само след постъпило заявление за отразяване на промени във вече вписани обстоятелства. От представените по делото доказателства, а и съобразно мотивите, изложени в обжалваната заповед следва извод за наличието на спор за собственост по отношение на обекта, в който се осъществява ресторантьорство между две търговски дружества, като определени обстоятелства, а именно изложени такива в писмо от служители на Столичната община са обосנוвали извода на кмета на Столичната община, че правото на собственост принадлежи на търговско дружество, в което правата на собственост на общината се упражняват от кмета на Столичната община. Наличието, обаче на такива обстоятелства по никакъв начин не може да бъде определено съобразно приложимите правни разпоредби като основание за издаване на посочената заповед. Аргумент в тази насока е и чл. 25, ал. 3 от Наредбата за категоризиране на средствата за подслон, местата за настаняване и заведенията за хранене и развлечения, съгласно който в случай на промяна на собственика на туристически обект, при която няма промяна на лицето, което извършва дейност в обекта, лицето, придобило собствеността подава заявление до съответния категоризиращ орган за вписване в националния туристически регистър на настъпилите промени в обстоятелствата. Следователно, дори и кметът на Столичната община въз основа на писмо, изготвено от служители в неговата администрация да е приел, за обосновано, че друго лице е собственик на имота, то това не е основание за издаване на обжалваната заповед. Следва да се посочи и абсолютната неприложимост на посочената като приложима от административния орган норма на чл. 99, т. 2 от АПК. Съгласно посочения текст влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред - от органа, който го е издал, когато се открият нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаването на акта, които при решаването на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни на страната в административното производство. Както се посочи в мотивите на настоящото решение заповед № РД-09-06-35/15.03.2011 г. на кмета на Столичната община, която се отменя с обжалваната заповед не съдържа произнасяне, нито пък каквато и да било констатация по отношение на заявление за промяна в определени обстоятелства, подадено от [фирма]. В тази връзка не са налице и нови обстоятелства във връзка с подаденото заявление от търговското дружество. Предвид именно обстоятелството, че с тази заповед административният орган не се е произнесъл по заявление, подадено от дружеството-жалбоподателя, то и няма как да налице нови обстоятелства или нови писмени доказателства от значение за идването на акта. Дори и

евентуално да се приеме наличието на нови обстоятелства, то при развитото се производство за възобновяване административният орган не е конституирал [фирма], след като е приел, че това дружество е придобило права от административния акт. Това обстоятелство представлява нарушение по чл. 103, ал. 1 от АПК и е самостоятелно основание за отмяна на обжалваната заповед.

С оглед на изложеното заповедта като постановена в противоречие с материалния закон следва да бъде отменена.

От страна на жалбоподателя е направено искане за разноси, което с оглед изхода на спора следва да бъде уважено. На жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноси в размер на 1050 лв., представляващи възнаграждение за адвокат и внесена държавна такса за образуване на съдебното производство.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № РД-09-06-55/09.02.2012 г. на кмета на Столичната община като незаконосъобразна.

ОСЪЖДА Столичната община да заплати в полза на [фирма] направените по делото разноси в размер на 1050 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ